

Forlengelse

Mitt møte med Tullinløkka

Første gang jeg kom til Tullinløkka, trodde jeg fortsatt at jeg hadde litt igjen å gå før jeg var fremme. Synet som møtte meg, var en blanding av brakker, en langstrakt parkeringsplass og masse folk som gikk fort over fra den ene siden til den andre, og først da jeg så en bekjent, skjønte jeg at jeg faktisk hadde kommet til riktig sted. Det sier mye om et rom, når en ikke engang skjønner at det er en navngitt plass!

Det var flere umiddelbare ting som slo meg, blant annet de mange bikkene fra forbipasserende som så ut til at de ikke kunne forstå hvorfor jeg ble stående stille på Tullinløkka. Litt som om jeg sto stille midt i en trafikkert vei, som var ment til å gå langs eller bli krysset, men ikke oppholde seg på. Videre følte det plutselig ut som om studenter i bygget ved siden av eller folk på jobb i museet, kunne overvåke meg fra alle de store byggene som rammer inn Tullinløkka.

Etter å ha følt på dette ubehaget, kom jeg fort frem til at det er dette som må tas tak i for at stedet skal bli brukt til mer enn bare gjennomfart før og etter arbeidstid. Plasseringen til Tullinløkka, se bilde til høyre, gir området et kjempestort potensiale og slike store, åpne rom midt i Oslo er sjelden kost!

Jeg konkluderte med at for at flest mulig skal bli bevisste på at Tullinløkka i det hele tatt finnes og legge merke til det når de går forbi, må det skille seg ut fra omkringliggende områder. Sett i en overordnet skala i bildet til høyre, kan denne delen av Oslo minne om et rutenett med alle de rette veiene, de rektangulære bygårdene og de tydelige aksene i byrommene rundt. En klar kontrast til de veldig strukturerte og stramme linjene, ville vært organiske former; og et løsere, tilsynelatende uorganisert uttrykk.

Dette vil rette oppmerksomheten mot Tullinløkka, men for at flere skal ha

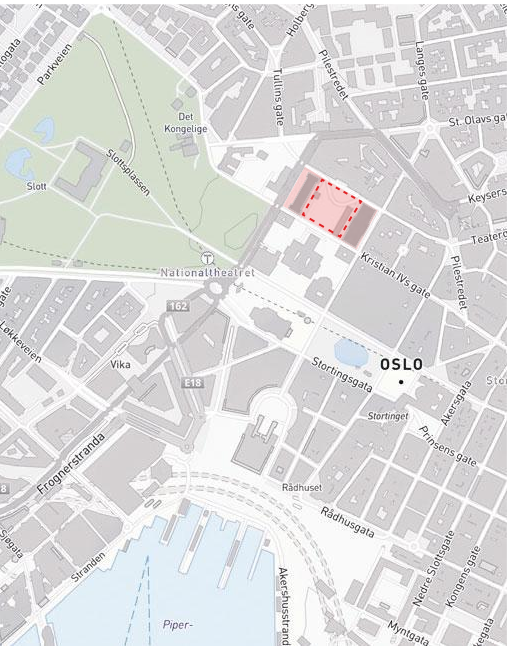
et ønske om å bli værende der, må det samtidig bli et mer behagelig sted å tilbringe tid. Ubehaget jeg følte på da jeg besøkte stedet kom fra mangelen på lukkede rom, derfor tror jeg at flere vil bli fristet til å oppholde seg på Tullinløkka, dersom det skapes muligheter for å føle på det å være alene eller blant en mindre gruppe mennesker. Litt som følelsen av å være i en hage, fremfor på en plass. Dette vil føre til en ro som jeg savnet og som var årsaken til at jeg heller valgte å oppholde meg et annet sted.

Konsept

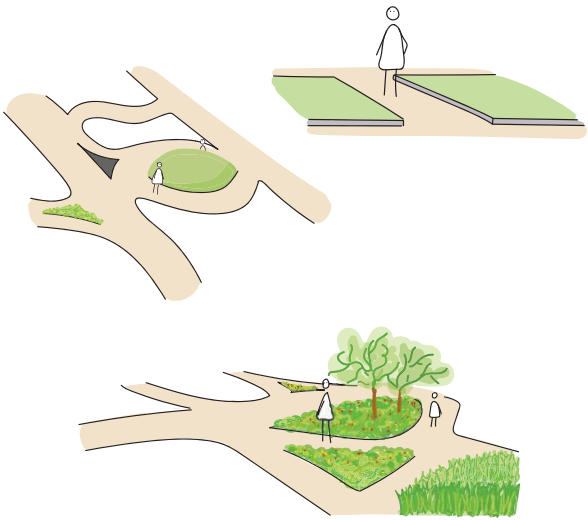
Mitt konsept er å forlenge veien fra A til B, ved å utvikle en veistruktur som snirker seg gjennom Tullinløkka og dermed sørger for at veien over plassen tar lengre tid enn den gjør i dag. Denne forlengelsen har som mål å få forbipasserende til å rekke og se seg rundt, oppdage nye ting og bli bevisst over hvor de befinner seg, også på den travle turen på vei til jobb eller undervisning. Videre vil dette forhåpentligvis resultere i at flere ønsker å tilbringe enda mer tid her. Veiene blir også forlenget til å inkludere de nye inngangene til Kunsthistorisk Museum og Nasjonalgalleriet, som i tillegg legger grunnlaget for nye kafeserveringsområder ved byggenes inngangspartier.

På samme måte som veien gjennom Tullinløkka blir lengre, ønsker jeg å forlenge vår oppfattelse av årstidene ved å gjøre oss mer oppmerksomme på hvilken del av sesongen vi er i. Nye Tullinløkka vil tilby fire bed som strekker seg fra sørvest til nordvest, eller fra den ene siden til den andre, og hvert bed vil symbolisere hver sin årstid. Bedene skal bestå av vegetasjon som er karakteristisk for sin årstid og har høy prydeverdi i denne perioden.

Gjennom disse grepene, håper jeg å kaste lys over verdien i å senke tempoet og påminne oss om å ta vare på hverdagsstundene.

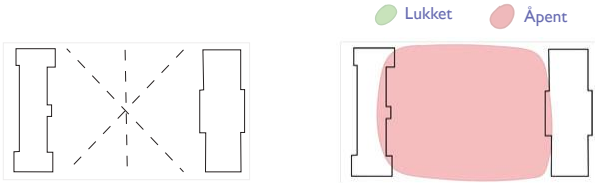

Overordnet plan

Virkemidler

Ettersom gangveiene er utgangspunktet for konseptet og utformingen av parken, er det helt avgjørende at de tas i bruk. Gjennom terrengvariasjoner, tydelig avgrenset vegetasjon, nysgjerrighetsmomenter og at gang- og plenareal er atskilt av kantsstein på ulike nivåer, vil de gående bli ledet inn til veiene og snarveier unngås.

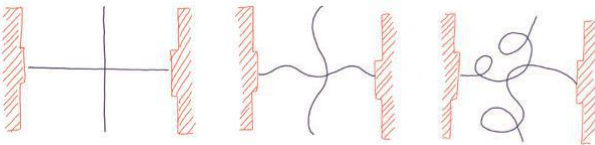

Analysen

Analysen av dagens bevegelsesmønster og åpent/lukket rom var det jeg brukte mest i prosjekteringen. Jeg ønsket å utnytte bevegelsesmønstrene som allerede finnes, og endre dagens rominndeling ved å utarbeide flere lukkede områder langs veien gjennom Tullinløkka.

Dagens situasjon

Braker lite tid på Tullinløkka Bruker mer tid på Tullinløkka Bruker mye tid på Tullinløkka

Ønsket utvikling

Gjennom å forlenge bevegelsesmønsteret og fortsatt bevare hovedinngangene til plassen, vil tiden som blir brukt til å krysse Tullinløkka bli forlenget. Dette vil gi rom for å rekke og se seg rundt mer enn om den krysses i en rett linje.

Planteliste

	Latinsk navn	Norsk navn	Blomstring	Bed
Trær	Cercidiphyllum japonicum	Hjertetre	April-mai	Høst
	Picea abies	Gran	Mai	Vinter
	Prunus serrulata 'Kiku-shidare-zakura'	Hengekirsebær 'Kiku-shidare-zakura'	Mai	Vår

Busker	Daphne mezereum	Iysbast	Feb-mai	Vinter
	Hydrangea paniculata	Syrinhortensia		
	'Grandiflora'	'Grandiflora'	Juli-sept	Høst
	Pachysandra terminalis	Vinterglans	April-mai	Vinter
	Potentilla fruticosa 'Red Ace'	Buskmure 'Red Ace'	Mai-okt	Høst
Rh	Rhododendron	Rhododendron		
Tx	'Cunninghams White'	Rhododendron	April-juni	Vinter
	Taxus baccata	Barlind	April-mai	Utenfor bed

Stauder	Bellis perennis 'Purpurmantel'	Tusenfryd 'Purpurmantel'	Juni-aug	Sommer
	Buddleja davidii 'Buzz Sky Sky Blue'	Sommerfuglbusk 'Buzz Sky Blue'	Juni-sept	Høst
	Cosmos atrosanguineus	Sjokoladecosmos	Mai-Sept	Høst
	Co Chocomocha	Sjokoladecosmos		
	Di Dicentra spectabilis	Løytnants hjerte	April-juni	Vår
Ge	Geranium hybrid 'Rozanne'	Storkenebb 'Rozanne'	Juni-okt	Høst
He	Hemerocallis 'Frans Hals'	Dagilje 'Frans Hals'	Juni-Aug	Sommer
Ox	Oxalis adenophylla	Sandgjøksyre	Juni-juli	Sommer
Pa	Paeonia lactiflora 'Karl'	Silkepeon 'Karl'		
Ph	Rosenfield	Rosenfeld	Juni-juli	Sommer
	Phlox stolonifera 'Purpurea'	Krypfloks 'Purpurea'	Juni-Aug	Sommer

Sommerblomster				
Gy	Gypsophila paniculata	Brudeslør	Juli-August	Sommer

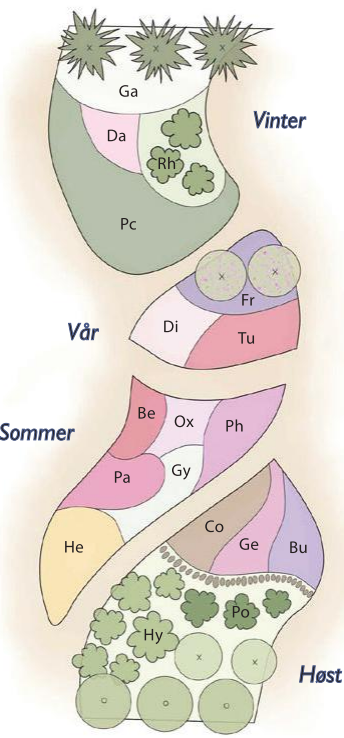
Løk				
Fr	Fritillaria meleagris	Rutetilje	April-mai	Vår
Ga	Galanthus nivalis	Snøklukke	Januar-mai	Vinter
Tu	Tulipa 'Heart's Delight'	Nøkkerosetulipan	April-mai	Vår

Plantevalg

Intensjonen bak vegetasjonen jeg har valgt, tar utgangspunkt i kvonseptet om forlengelse og artene som blir brukt som eksempler her, er illustrert i bildene nedenfor. Hver årstid har fått tildelt et av bedene som går gjennom hele plassen og skal vise til hvilken årstid vi befinner oss i akkurat nå. For å klare dette, har jeg valgt vegetasjon basert på blomstringsperiode, i tillegg til noen arter som legges ekstra godt merke til på en viss tid av året, uten at dette anses som prydeperioden eller blomstringstiden. Eksempler på dette er grantrærne i vinterbedet, som gjerne er blant de få grønne trærne vi kan se om vinteren og som mange forbinder med jul, og hjertetrærne i høstbedet - som egentlig blomstrer om våren, men som får sin karakteristiske kakelukt om høsten, i tillegg til sterke høstfarger (bildet "Høst"). Videre har vårbedet fått to kirsebærtreer, som symboliserer starten på våren flere steder i verden under sin blomstringsperiode i april/mai (bildet "Vår"). På lignende måte, kan man finne snøklukker under grantrærne i vinterbedet, som gjerne kryper opp gjennom snøen på starten av året og varsler om at varmere tider er på vei (bildet "Vinter"). Dessuten, består vegetasjonen i sommerbedet, og noe i vår- og høstbedene, av flere pollinatorvennlige planter som blant annet silkepeon og brudeslør.

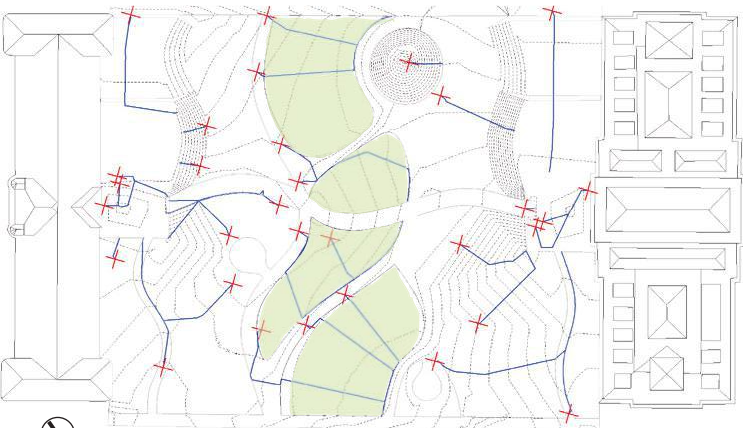
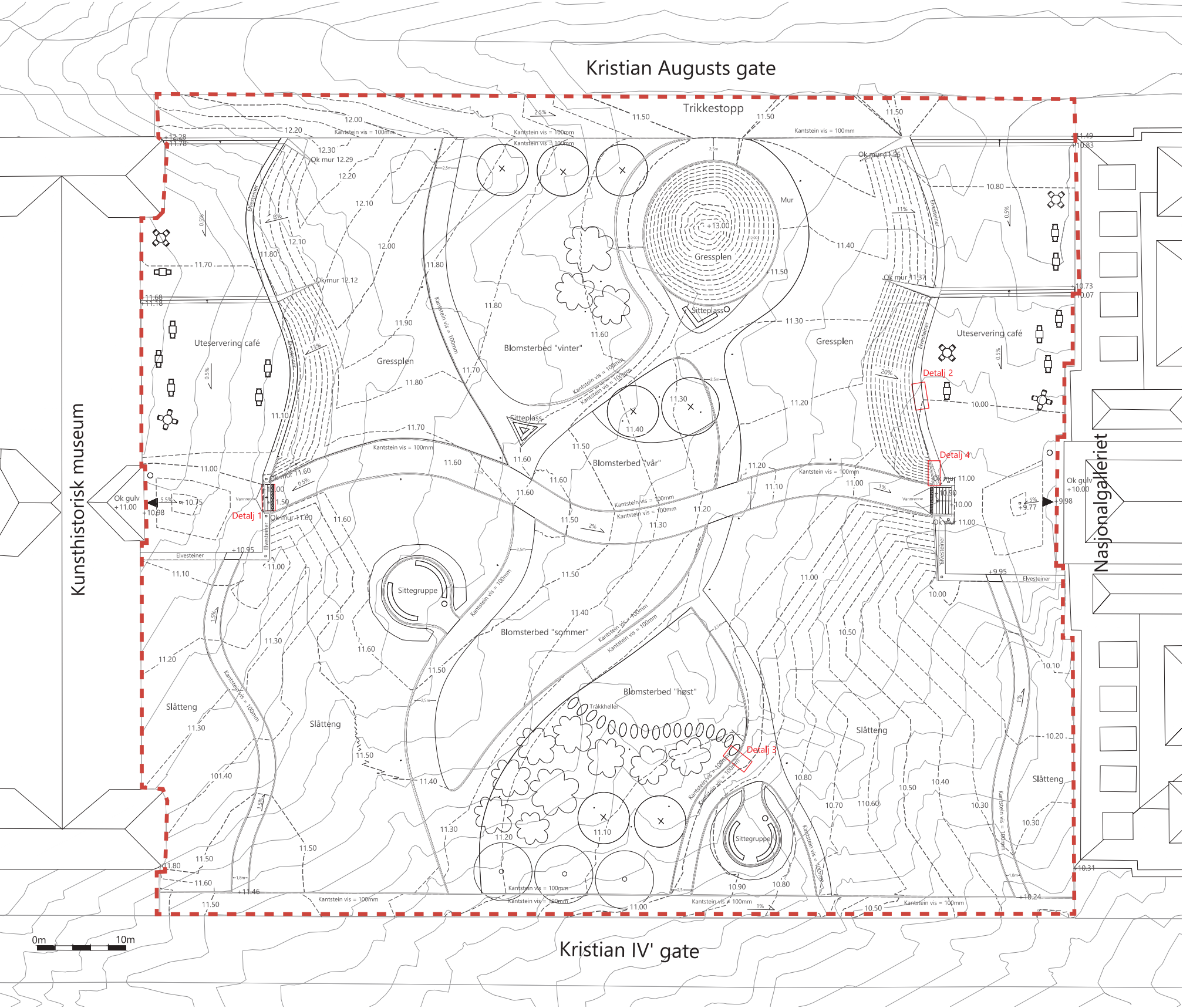
I tillegg til bedene, er det flere arealer med gressplen og større områder bestående av blomstereng. Slike områder med eng er svært sjeldne midt i Oslo og de vil bidra til følelsen av at dette er en hage i nærheten, som både er behagelig å gå gjennom og å være i. Blomsterengene inneholder norske villblomster som også har positiv effekt på bier og insekter. Samtidig, gjenspeiler den en type vegetasjon som var vanlig å finne i Oslo før i tiden, men som gradvis har blitt fjernet eller endret gjennom årene.

Slik som byggene rammer inn Tullinløkka i nordvest og sørøst, gjør vegetasjonen noe av det samme på de to gjenværende sidene. Vinter- og høstbedet står på hver sin side av plassen, og begge har trær mot gatene og lavere vegetasjon inn mot midten. På den måten vil man ikke kunne se alt fra gatene rundt, og flere vil forhåpentligvis ta turen inn til Tullinløkka's kjerne for å kunne se alt. Av samme grunn, har de to årstidene som for mange anses som de mest spennende og fargerike, blitt plassert i midten.

Illustrasjonsplan	LAA215
1:250	Ilka Doval 01.05.2021

Tegnforklaring		Ny busk		Tråkkheller		Betongheller	
Eksisterende tre		Bed		Vannrenne		Arena Dren	
Nytt tre		Cafébord		Søplekasse		Betongheller	
		Benker		Inngang		Plaza	
				Sluk		Mur	

Alle veier er rammet inn av kantstein, bortsett fra nordsiden av bedene slik at overflatevann kan ledes til vegetasjonen der.

Belegg

Alle veiene er kledd med like betongheller i to ulike farger. Den brede hovedlinjen mellom byggene består av mørkegrå heller, og alle de smalere veiene på resten av plassen består av en lysere, grå variant. I tillegg er nesten alle veiene rammet inn av kantstein, som er av granittstein med en 10 cm viskant inn mot veiene og i bedene, og i flush med terrenget der det er eng- eller plenarealer. Caféområdene består også av betongheller for å ha et gjennomgående uttrykk overalt. Valget av hovedbelegg falt på betong fordi den gir det behagelige gateutseendet jeg var ute etter, i tillegg til å være økonomisk gunstig.

Hekk

For å skape noen veldig avgrensede rom, har jeg valgt å bruke barlind til å danne høye, tette hekker som står i sirkel. De har en inngang som peker inn mot Tullinløkka, som krever at den nysgjerrige må entre parken for å kunne oppdage dem. Ved å bruke en vintergrønn busk, vil ikke rommet forsvinne eller åpne seg mot vinteren, men forbli lukket hele året slik som bildet til venstre viser. Det finnes slike rom med varierende størrelse, der den i nord (avbildet nedenfor) er den største av dem. Begge inneholder to halvsirkelformede benker og belegget på bakken er det samme som veiene rundt, men rettet i en annen retning for å vise et skille mellom vei og oppholdsrom.

Hekk i nord

De seks benkene i parken består av en overflate på 5 cm treverk og står på et 40 cm betongfundament. Benkene på bildet er blant de fire halvsirkelformede benkene av kompakt oppbygning, mens de to resterende står på tre bein.

Teknisk plan	LAA215
1:250	Ilka Doval
	01.05.2021

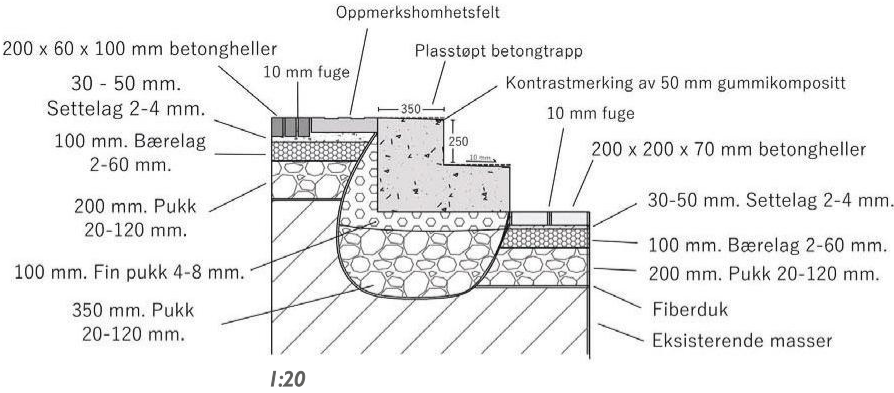
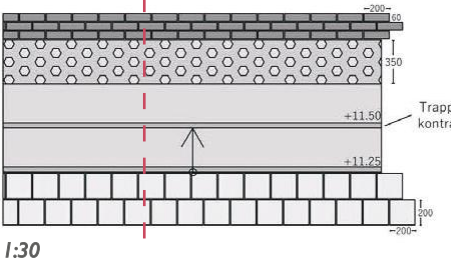
Tegnforklaring				
	Ny kote		Oppmerk-somhetsfelt	
	Eksisterende tre		Sluk	
	Nytt tre		Busk	
			Hekk	

Tekniske tegninger

Se teknisk plan for lokalisering av detaljer

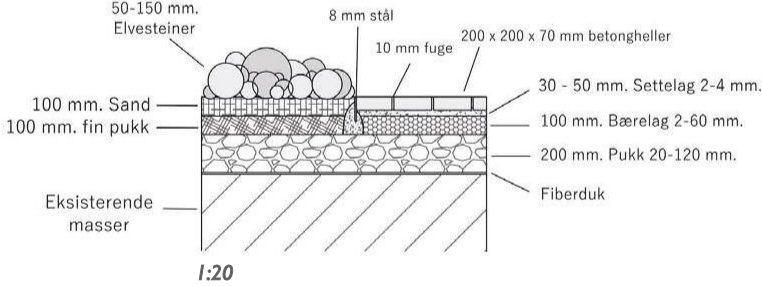
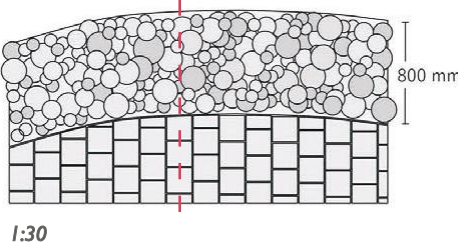
- Detaljer:**
 - Settelaag: fin subus 2-4 mm
 - Bærelag: puk 2-60 mm
 - Forsterkningslag: puk 20.200 mm
- Bestemmelser:**
 - Alle betongheller har 10 mm fuger for bedre dreneringsevne
 - Utførelsen skal tilfredsstillere kravene i NS340
 - *Det tas utgangspunkt i at de eksisterende massene er telefrie

Detalj 1 - Trapp til Kunshistorisk Museum

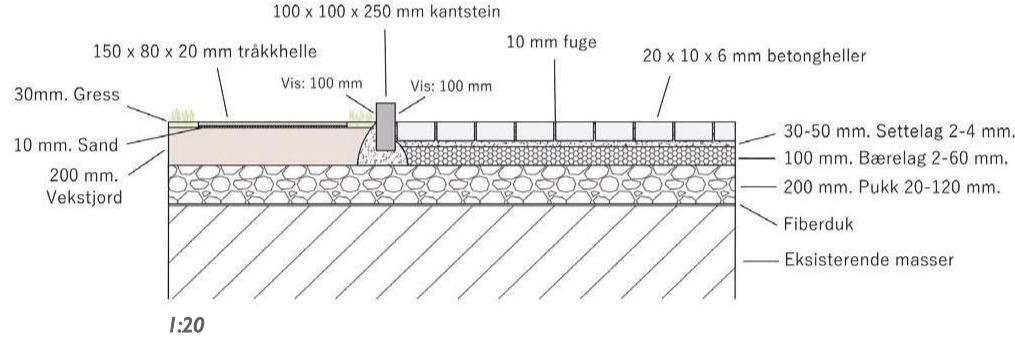
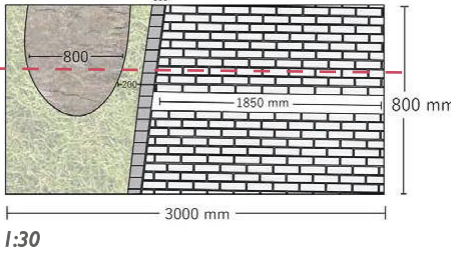
Trappen er på enden av hovedlinjen, like ved inngangspartiet til Kunshistorisk Museum. Det er en plassstøpt betongtrapp av betongtype B35 med armering (det henvises til RIB for dette), med tilhørende vannrenner på hver side av samme materiale. Vannet fra vannrennene renner ned i et sluk omringet av elvesteiner, som igjen ligger på flere lag med drenerende masser (se neste detalj). Øvre trappetrinn møter mørkegrå betongheller, som brukes hele den sentrale veien gjennom plassen til Nasjonalgalleriet. Nederste trappetrinn møter en lys grå, firkantet type betonghelle, som kun er å finne ved byggenes inngangspartier. Disse ligger langs med trappen i en kvadratisk form i retning mot inngangsdøren, mens i de øvrige partiene er belegget rotert 90° i gåretningen der, og også for å markere skillet mellom inngangsparti og spiseområder. Ettersom denne trappen er av mindre størrelse, har den ingen isolasjon i fundamentet, men de øvrige i resten av området er enten bredere eller med flere trappetrinn, derfor er det XPS i fundamenteringen til alle de andre trappene. Trappekonstruksjonen er, iht. TEK 17, markert med et oppmerksomhetsfelt og trappekontrast på begge trinn, som er av sklisikker gummi og har blitt freset ned i betongen. Dette gjelder også tilsvarende trapp ved

Detalj 2 - Elvesteiner langs caféområde

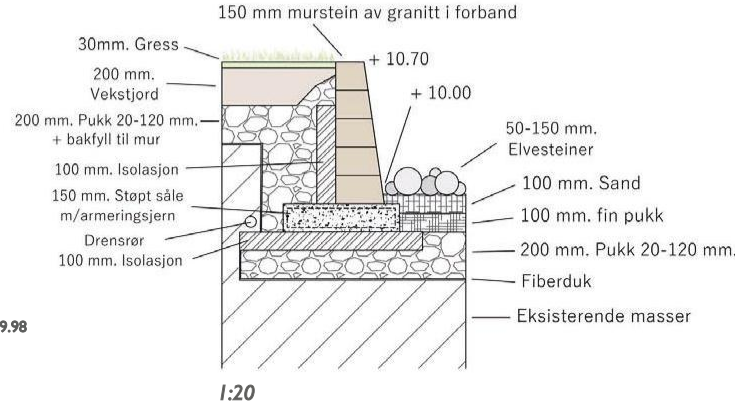
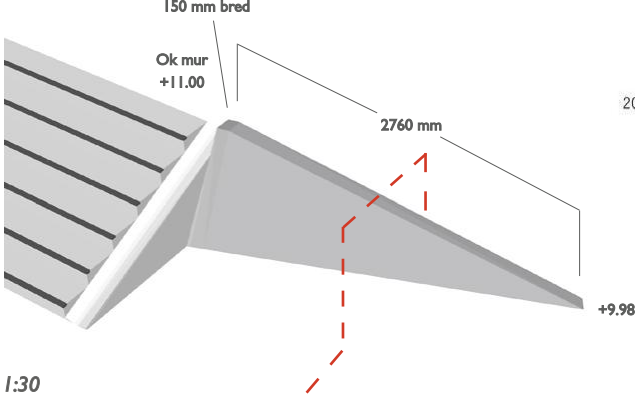
Langs skillet mellom vegetasjon og belegningsstein ved byggene, er det en 800 mm bred kant av 50-150 mm elvesteiner. Disse ligger på et 100 mm lag av sand med et 100 mm lag av fin puk under, som igjen har et 200 mm forsterkningslag av grovere puk. For at dette skal holdes på plass og ikke rase ut i fundamentet til betonghellene, er de separert med en 8 mm bred stålkant som er forankret i betong. Disse betonghellene er de samme som ved trappene til inngangspartiene for begge byggene, men rotert i en rett vinkel for å være i samme orientering som gåretningen, i tillegg til å indikere at dette området brukes til noe annet enn inngangsområdene. Terenget der det er vegetasjon (plen i bildet til venstre), buer ned til elvesteinene over et spenn på omkring 2 m slik at vannet kan ledes hit og infiltrere, dersom det ikke allerede har gjort dette i vegetasjonsarealene. Elvesteinsområdene har også totalt tre sluk ved hvert bygg, et ved bunnen av alle vannrennene koblet til trappene ved inngangspartiene, og et i det sørlige hjørnet av "inngangskvadratet" (se teknisk plan for nøyaktig plassering), i tillegg til at det også er et sluk utenfor hver inngangsdør.

Detalj 3 - Overgang mellom betongheller og tråkkhelle i gress

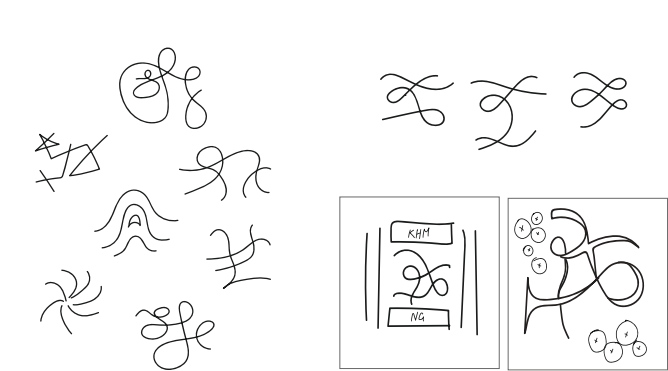
I høstbedet, går det en sti av tråkkheller ca. i midten av bedet ved skillet mellom busksjiktet og feltsjiktet. Tråkkhellene er av skifer og blir lagt blant gresset med et 10 mm sandlag under, slik at gresset blir litt høyere enn hellene i sommer- og høsthalvåret og det minner mer om en mindre overgang fra en vei til en annen, og ikke som en dominerende vei for sykkende eller større grupper mennesker. I overgangen fra tråkkheller og gress til belegningsstein, er det en 100 x 100 x 250 mm kantstein av granitt forankret i betong, som har en 100 mm viskant på begge sider, men som vil bli mindre synlig på gressiden i periodene der gresset vokser mye. Dette er for å indikere at denne mindre passasjen er en del av utformingen til bedet, og den har blitt lagt der både for det estetiske hageuttrykket, i tillegg til at den tilrettelegger for en snarvei slik at det ikke lages snarveier på andre, mindre gunstige steder i bedet som får konsekvenser for vegetasjonen. Videre ligger kantsteinene i knas, og veien ved siden av består av lysegrå betongheller som har 10 mm fuger for å fungere som et permeabelt dekke. Dette er det samme belegget som på alle de andre veiene, bortsett fra hovedlinjen mellom byggene.

Detalj 4 - Mur langs trapp til Nasjonalgalleriet

Ved alle trappene i området er det en mur enten på den ene, eller begge sidene. Trappene til hovedinngangene har en skrånende mur på hver side, som starter der kantsteinen stopper og går helt ned til elvesteinene. De er 15 cm brede og vegg i vegg med vannrennene, og ved denne trappen til Nasjonalgalleriet, synker muren fra +11.00 til +9.98. Materialet er av granitt og blokkene ligger i forband, der de nederste steinene ligger 50 mm under bakkenivået for å holde strukturen og for at materialet skal være gjennomgående helt ned.

De 8 små murene koblet til inngangene og uteserveringsområdene, ble utformet og plassert der i et ellers for krevende terreng for vegetasjon. Ettersom de er laget av naturstein, bidrar de også til et rent og naturlig uttrykk sammen med steinene, i tillegg til at de bryter opp noen av de mange flytende og løse formene ved å skape variasjon og spenning. Som med mye annet på nye Tullinløkka, er disse gjentakende og jevnt plassert for å skape en helhetlig balanse i området.

Rot i det strukturerste

Jeg begynte hele utviklingen av prosjektet med å fokusere på at utformingen skulle oppfattes som mindre strukturert enn alt rundt - jeg tenkte at Tullinløkka skulle bære preg av å være litt rotet! Ettersom denne delen av Oslo er sterkt preget av av rette gater og firkantede byrom, ble buer og organiske former raskt dominerende i tankeprosessen min. På dette tidspunktet visste jeg ikke hva linjene skulle bli, om de var vegetasjonsområder, formen på trapper eller strukturen på veier, men jeg konkluderte med sistnevnte innen jeg begynte med modelleringen i neste steg.

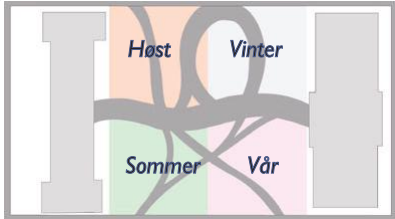
1

2

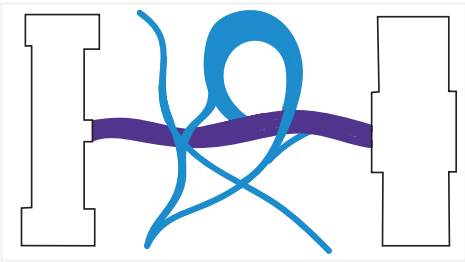
4

Vegetasjon inndelt etter årstider

Etter å ha bestemt meg for at det var veiene som skulle ha de organiske formene, begynte jeg å se på muligheter for vegetasjonen. Jeg mener at en av hovedutfordringene i å skape uteområder som er gode hele året, er at mye av vegetasjonen kun er fin å se på eller av betydning i de varme månedene. For å sikre at nye Tullinløkka blir et attraktivt sted hele året, tok jeg tidlig beslutningen om å inkludere vegetasjon med pryddverdi fra alle årstidene og gruppere dem, slik at området også gir oss en indikasjon på hvilken årstid som dominerer akkurat nå eller om vi er i en overgang til en ny årstid. Ved å tydeliggjøre hvilken årstid vi er i, tror jeg vi kommer til å oppfatte dem som forlenget.

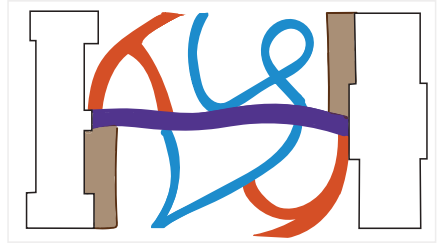
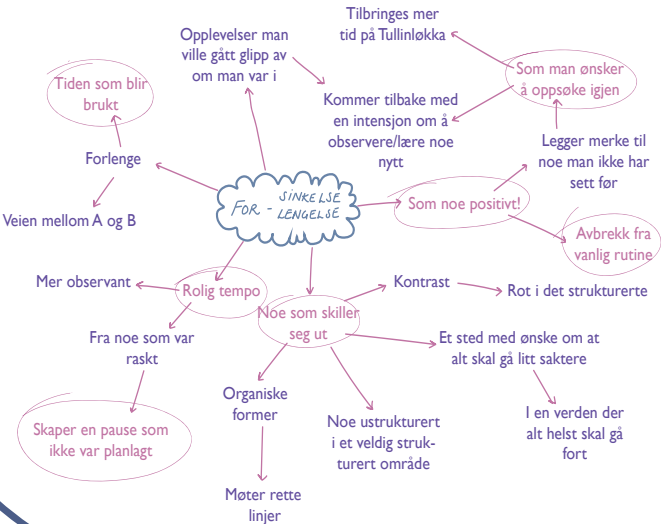
3

Forsinkelse blir til Forlengelse

Fra å starte med å ville underbygge ordet "rot" med organiske former av ett eller annet slag, til å komme frem til at disse formene skulle bli til veier som dermed vil gjøre at veien gjennom Tullinløkka blir lengre enn den er i dag, gikk jeg over til å navngi konseptet mitt "forsinkelse" - ettersom det er det en lengre vei bidrar til! Intensjonen min var likevel ikke å gjøre de buede veiene negativt ladet, som dette ordet uheldigvis er, videre fokuserte jeg derfor på de positive konsekvensene av en forlenget vei over plassen. Dette ble utgangspunktet for prosjektets konsept, "forlengelse".

Gjennom tankekartet så jeg på de positive resultatene av en forlenget vei, som blant annet at man blir tvunget til å senke tempoet noe, som kan føre til at man rekker å se seg litt mer rundt og bli mer observant enn om målet er å ta korteste vei rett gjennom plassen. Videre kan dette føre til at man får et lite avbrekk fra vanlig rutine, og variasjon i slike tilfeller er alltid positivt!

Rampe
Caféområde

Utforming av inngangspartier og uteservering

Nå som konseptet, veiene og vegetasjonen begynner å komme på plass, var det på tide å se på hvordan inngangene kunne bli. Hovedutfordringen var hvordan veien inn til dørene skulle løses, ettersom terrenget må synke ca. 1 meter fra eksisterende terreng. Etter å ha tenkt at disse skissene kunne bli aktuelle, ble jeg gjort oppmerksom på at de ville bli ekstremt krevende i forhold til vannhåndteringen og jeg måtte derfor utvikle dette videre til punkt 6.

Fra punkt 2 og frem til nå har også veistrukturen fått en utvikling, der noen veier har blitt smeltet sammen, noen orientert litt annerledes for å tilpasse trikkestoppet og dagens innganger til Tullinløkka, og andre, mindre veier har blitt fjernet.

6

Overgangen mellom uteservering og hage

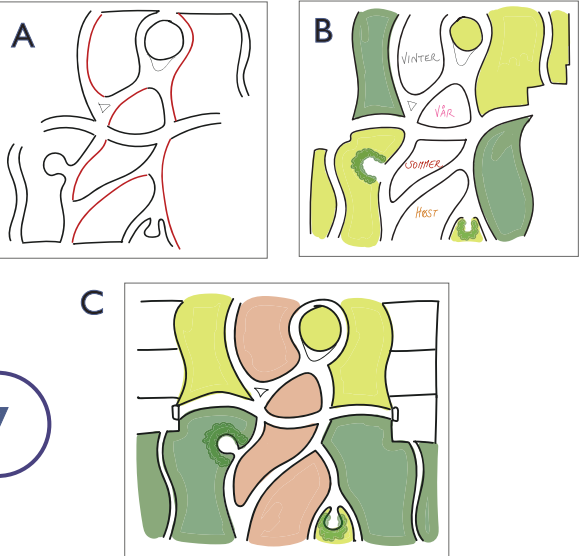
Fra forrige punkt konkluderte jeg med at byggenes innganger og uteserveringsområder skal ligge nedsunket fra resten av området. Ved å ta dette valget, ble det veldig viktig å sørge for at serveringsområdene ikke ble til uhyggelige gropers med skygge hele dagen, isolert fra alt annet. Dette ble unngått ved å lage en langstrakt helning i terrenget for å dra vegetasjonen hele veien ned til disse partiene, fremfor en kort, bratt mur som ville skapt et skille mellom uteservering og hage. For å styre unna lange, flate områder med hardt dekke, valgte jeg å dele disse partiene i to nivåer med ca. en halv meters høydeforskjell mellom dem.

For å løse utfordringen med overvann fra forrige punkt, begynte jeg å utforske mulighetene for å bli kvitt vannet fra de høyere delene av terrenget innen det ankommer serveringsområdene. Mye av det vil infiltrere gjennom jorda, men for tunge regnværsdager utviklet jeg en sti av elvesteiner langs disse områdene, bygget opp av et fundament av drenerende masser. Steinene øverst ville skape et behagelig skille mellom vegetasjon og hardt dekke, og sammen med noen sluk i sentrale områder og fundamentering med god dreneringsevne, kunne jeg være sikker på at ikke vannet ville samle seg opp ved inngangspartiene.

Fjerning av kantstein og plassering av vegetasjon

I tillegg til å prøve og unngå at for mye vann blir værende ved inngangene, ønsket jeg å avverge dette på veiene også. Planen var å bruke kantstein langs alle veiene, som en del av de fire virkemidlene for å lede de gående til veiene fremfor snarveier, men etter å ha sett på terrenformen og helningene, kom jeg frem til at det ville blitt gunstig å fjerne noe av den (se røde streker i bilde A), ettersom vannet heller mot høyre. På den måten kan vegetasjonen ta nytte av vannet istedenfor å måtte plassere sluk i veiene, og nok kantstein blir værende til at dette likevel blir et holdbart virkemiddel.

Etter å ha spikret en veistruktur, oppdaget jeg fire, nesten like store arealer gjennom hele planen, og konkluderte med at disse områdene skulle få vegetasjonen jeg beskrev i punkt 4 (se bilde B). I resten av området ville jeg ha en blanding av plen (lys grønn) og blomstereng (mørk grønn), et sted med mulighet for opphold og et annet med en vegetasjon som er sjelden å se i tette bysentrum. Ved å sette fokus på solforholdene, endret jeg plasseringen på disse vegetasjonsområdene, i tillegg til Nasjonalgalleriets uteserveringssted, og kom frem til bilde C som ble prosjektets endelige utforming.

7